

عَيْنُ الْأَصَحَّ وَالْأَدَقَ فِي الْجَوابِ لِلتَّرْجِيمَةِ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ (٣٧-٢٦)

٢٦- هُلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ!؟:

۱) آیا کسانی که می دانند و کسانی که نمی دانند برابر هستند؟

۲) آیا آن کسان که دانا هستند و آن کسان که نادان هستند برابرند؟

۳) آیا کسانی که دانا هستند برابرند با کسانی که نادان هستند؟

۴) آیا آنانکه می دانند برابر هستند با آنانکه نمی دانند؟

٢٧- «جاءَتْ مُعْلِمُتُنَا الشَّفِيقَةُ بِأَوْرَاقِ الْإِمْتَحَانِ وَقَامَتْ بِتَوزِيعِ الْأَوْرَاقِ الَّتِي أَخَذَتْهَا مِنًا قَبْلَ أَسْبُوعَيْنِ!»:

۱) خانم معلم دلسوز ما با برگه های امتحان آمد و برگه هایی که دو هفته قبل از ما گرفته بود را پخش کرد!

۲) معلم مهریان ما با برگه های امتحان آمد و به توزیع برگه هایی که هفته قبل از ما گرفته بود، پرداخت!

۳) معلم دلسوزمان برگه های امتحان را آورد و به پخش کردن برگه هایی که دو هفته قبل آن ها از ما گرفته بود، پرداخت!

۴) معلم مهریانمان برگه های امتحان را آورد و به توزیع برگه هایی که دو هفته پیش گرفته بود، اقدام کرد!

٢٨- «أَوْجَدَ اللَّهُ الشَّمْسَ الَّتِي فِيهَا ضِيَاءٌ وَجَذَوَةٌ وَزَانَ السَّمَاءَ بِالنُّجُومِ الْكَثِيرَةِ»:

۱) خداوند خورشیدرا که در آن نور و پاره آتشی است، پدید آورد و آسمان را با ستارگان زیاد زینت بخشید!

۲) خداوند است که خورشید را با نور و پاره آتش به وجود آورده و آسمان را با ستارگان بسیاری زینت داده است!

۳) الله خورشید را که در آن نور و پاره آتش است به وجود آورد و آسمان را با ستارگان بی شمار مزین کرد!

۴) خدا خورشیدی را که در آن نور و پاره آتش است به وجود آورده و آسمانها را با ستارگان بسیار زینت بخشید!

٢٩- «أَرْحَمَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحِمُكَ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صَدْقَ فِي الْآخِرِينَ»:

۱) هر کس در زمین رحم کند، کسی که در آسمان است به او رحم می کند، پس برایم یادنیکو در دیگران بگذار!

۲) به کسی که در زمین است رحم کن تا کسی که در آسمان است به تو رحم کند و برای من یاد نیکو در دیگران قرار بده!

۳) به کسی که در زمین است مهریانی کن تا کسی که در آسمان است مهریانی ات کند و برایم نام نیکو در مردم قرار بده!

۴) کسی را که در زمین است مورد رحمت قرار بده تا کسی که در آسمانها است بر تو رحم کند و در دیگران برایم یاد نیکو بگذار!

٣٠- «أَيْهَا النَّاسُ؛ تَعَلَّمُوا عُلُومًا تُجْرِي بِنَابِعَ الْحِكْمَةِ لَكُمْ!» «اَيْ مَرْدَمْ.....!»

۱) علومی را یاد بدهید که چشمeh های حکمت را برای شما جاری کند!

۲) علم هایی را فرا بگیرید که چشمeh های حکمت را برای شما جاری سازد!

۳) علم هایی را یاد می گیرند که سرچشمeh حکمت را روان می کند!

۴) علم ها را فرا بگیرید تا چشمeh های حکمت بر شما جاری شود!

٣١- «قَرَأَتِ الصَّفَحَةُ التَّاسِعَةُ وَالْعُشْرِينَ مِنْ ذَكْرِيَاتِ تَلْكَ الْمَرْأَةِ الْمَشْهُورَةِ مَرَّةً ثَانِيَةً فَمَا أَجْمَلَ ذَكْرِيَاتِهَا!»:

۱) صفحه بیست و نهم از خاطرات آن زن معروف را بار دوم خواندم، خاطراتش چه زیباست!

۲) بیست و نه صفحه از خاطرات آن زن مشهور را بار خوانده ام، خاطراتش بسیار زیباست!

۳) صفحه بیست و نهم از خاطرات آن زن که معروف است را دو بار خواندم، خاطراتش خیلی زیباست!

۴) بیست و نهمین صفحه از خاطرات معروف آن زن را دو بار خواندم، خاطراتش چه زیبا هستند!

۳۲- «الصُّورَةُ الْحَسَنَةُ لَا دَوَامَ لَهَا، فَكُنْ ذَا سِيرَةً حَسَنَةً لِيَذْكُرَ النَّاسُ بِالْخَيْرِ فِي الْمُسْتَقْبَلِ!»:

- ۱) روی زیبا با دوام نیست، پس سیرت نیک داشته باش، تا بعدها مردم از تو به خوبی یاد کنند!
- ۲) صورت زیبا هیچ دوامی ندارد، پس نیکو سیرت باش تا در آینده مردم تو را به نیکی یاد کنند!
- ۳) روی خوب دوام اندکی دارد، پس سیرت را نیک بدار که مردم در آینده از تو به خوبی یاد خواهند کرد!
- ۴) برای چهره ی زیبا ثباتی نیست، پس خوش اخلاق باش، که مردم پس از این، تو را به نیکی یاد خواهند کرد!

۳۳- «لَيْتَ الْأُولَادَ يُدْرِكُونَ قَدَرَ أَتَعَابِ وَالدِّيْهِمِ فِي حَيَاتِهِمْ!»:

- ۱) امید این هست که فرزندان در زندگی‌هایشان متوجه زحمات پدر و مادرشان باشند!
- ۲) امید است فرزندان در زندگی قدر زحمت های پدر و مادر خود را متوجه شوند!
- ۳) ای کاش فرزندان قدر زحمات والدین خود را در زندگی شان درک کنند!
- ۴) کاشکی فرزندان در زندگی خود قدر زحمت والدین را بفهمد!

۳۴- «لَعَلَّنِي أَسْتَطِيعُ أَنْ أَشْتَرِي كُتُبًا قِيمَةً مِنْ بائِعِ الْكُتُبِ فِي هَذِهِ الْمَدِينَةِ!»:

- ۱) کاش بتوانم کتابهای ارزشمند را از کتابفروشیهای این شهر خریداری کنم!
- ۲) امید است که کتاب های مفیدی را از فروشنده‌گان کتابها شهر فراهم کنم!
- ۳) شاید بتوانم کتاب های ارزشمندی را از کتابفروشها در این شهر بخرم!
- ۴) گویا بتوانم کتابهای سودمند را از کتابخانه های این شهر تهیه نمایم!

۳۵- «ثَلَاثٌ يَجْرِي لِلْطَّالِبِ أَثْرَهُنَّ: الْحِوَارُ وَ الْبَحْثُ وَ حَلُّ التَّمَارِينِ!»:

- ۱) برای هر دانشآموز سه چیز است اثرش جاری می‌باشد: مکالمه و تحقیق علمی و حل تمرینها!
- ۲) مکالمات و پژوهش علمی و حل تمرین‌ها سه چیزی است که برای دانشآموزان اجرا می‌شود!
- ۳) سه چیز است که برای دانشآموز اثر آن‌ها جاری می‌ماند: گفتگو و تحقیق علمی و حل تمرینات!
- ۴) سه چیز است که اثر آن برای هر دانشآموزی اجرا می‌شود: مکالمه و پژوهش علمی و حل تمرین!

۳۶- «كَاشْ هُرْ انسانِي قَبْلَ ازْ سُخْنِ گَفْنَنِ اَنْدِيشَهِ كَنْدْ تَا اَزْ اَشْتَبَاهَاتِ درْ اَمَانِ چَانِدِ!»:

- ۱) لیت کلّ إنسان یتفکر قبل الكلام، یسلِم من الأخطاء!
- ۲) لعلّ کلّ انسان یتأمل عند الحديث، یلِامن من الخطأ!
- ۳) لعلّ الإنسان تأمل حين حديثه، لكي یامن من السيئات!
- ۴) لیت الإنسان یتفکر حين کلامه، أن یسلِم من الخطیئات!

۳۷- «بِيَسْتَ كِتَابٍ ضَرِبَرُ سَهْ كِتَابٍ مَى شُودْ شَصْتَ كِتَابٍ!»:

- ۱) عَشَرِينَ كِتَابٍ فِي ثَلَاثٍ كُتُبٍ يُساوِي تِسْعِينَ! ۲) عِشْرُونَ كِتَابًا فِي ثَلَاثَةٍ كُتُبٍ يُساوِي سِتِّينَ كِتَابًا!
- ۳) عَشَرَةُ كُتُبٍ فِي ثَلَاثِينَ كِتَابًا يُساوِي سِتِّينَ كِتَابًا! ۴) عِشْرُونَ كِتَابًا فِي ثَلَاثَةٍ كُتُبٍ يُساوِي تِسْعِينَ كِتَابًا!

۳۸- عَيْنَ الْخَطَا في قراءة الكلمات من العبارات التالية:

- ١) اُنْظُرْ إِلَى الْعَيْمِ وَ قُلْ مَنْ يُنْزِلُ مِنْهُ مَطَرَهُ!
 ٢) تَلَاثَةٌ وَ سُتُّونِ زَائِدُ سَبْعَةَ وَ تَلَاثِينِ يُسَاوِي مِائَةً!
 ٣) لِلْعِبَادَةِ عَشْرَةُ أَجْزَاءٍ تِسْعَةُ مِنْهَا فِي طَلَبِ الْحَالَلِ! ٤) أَتَعْلَمُ أَنَّ هَمَانِينَ فِي المِائَةِ مِنَ الْمَوْجُودَاتِ فِي الْعَالَمِ حَشَرَتْ!
- ٣٩- عَيْنُ الْخَطَأِ في قراءة الكلمات من العبارات التالية:

- ١) مَنْ قَالَ «لَا أَعْلَمُ» فَهُوَ نِصْفُ الْعِلْمِ!
 ٢) اَخْفَضْ لِوَالَّدِيْكَ جَنَاحَ الدُّلُّ وَ اطْلُبْ لَهُمَا الرَّحْمَةَ!
 ٣) إِنَّ اللَّهَ يُفْرِغُ عَلَى الْمُؤْمِنِ صَبْرًا وَ يُثْبِتُ أَقْدَامَهُ!

■ ■ ■ عَيْنُ الصَّحِيحِ عَنْ نَوْعِيَّةِ الْكَلِمَاتِ (٤٠-٤٢)

- ٤٠- «أُنْظُرْ إِلَى الْلَّيلِ قَمَنْ أَوْجَدَ فِيهِ قَمَرَهُ»:
 ١) أُنْظُرْ: فعل امر - للمخاطب - ماضيه «أُنْظُرَ»
 ٢) اللَّيل: اسم - مفرد - مؤنث
 ٣) أَوْجَدَ: فعل مضارع - للمتكلم وحده - مصدره على وزن إفعال
 ٤) قَمَر: اسم - مفرد - مذكر

- ٤١- «نَطَلْبُ مِنَ اللَّهِ أَنْ يَنْصُرَنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ!»:
 ١) اللَّهُ: لفظ الجلالة - اسم- مفرد مذكر
 ٢) يَنْصُرُ: مضارع - للغائب- على وزن «يَفْعُلُ» حروفها الأصلية «ي ن ر»
 ٣) الْكَافِرِيْنَ: جمع سالم للمذكر - على وزن «فَاعِل» - نونه مَكْسُورَهُ دائماً
 ٤) نَطَلْبُ: فعل مضارع- للمتكلم مع الغير- حروفه الأصلية «ن ل ب»

- ٤٢- «هَاتَانِ التَّلَمِيذَتَانِ تَذَهَّبَانِ إِلَى مَدْرَسَتَهُمَا كُلَّ صَبَاحٍ!»:
 ١) هَاتَانِ: اسم إشارة، للفريدين!
 ٢) تَذَهَّبَانِ: فعل مضارع - للمخاطبين (دوم شخص جمع)
 ٣) هَمَا: اسم - ضمير متصل - للمخاطبين (دوم شخص جمع)
 ٤) التَّلَمِيذَتَانِ: اسم - مثنى مؤنث - نونه مفتوحة دائماً

■ ■ ■ اقْرَأُ النَّصَّ التَّالِي ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئِلَةِ (٤٣-٤٥)

أعطتني أمي مائة تومن لشراء بعض الفواكه. ذهبت و اشتريت و أخذت بقية النقود. اشتريت من الحلوي قطعة من الحلوي و جلست أمام ذلك الدكان و أكلتها. ولكن بعد رجوعي تظاهرت لأمي بأن البائع لم ترجع بقية النقود إلى! غداً عندما ذهبت مع أمي إلى ذلك الدكان سألت أمي صاحب الدكان: ماذا ما أرجعت بقية النقود إلى ولدي؟ البائع نظر إلي و قال: عفوأ، نسيت، هذه بقية النقود! و قال في أدنى: هذه المرة كنت ضيفي!..... بعد ذلك عزمت على أمر مهم !

٤٤- عَيْنُ الْخَطَأِ:

- ١) اشتري الطفل الفواكه من البائع ثم ذهب إلى الحلوي!
 ٢) كان البائع إنساناً دقيقاً و رحيمـاً!
 ٣) خرج الطفل من الدكان و ما كانت في يده نقود!
 ٤) عزم الطفل على أن..... عزم الطفل على أن..... عزم الطفل على أن..... عزم الطفل على أن.....

١) لا يشتري شيئاً من الحلويات!

٣) لا يذهب لشراء الفواكه!

٤٥- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

١) لم يعرف صاحب الدكان تلك الأعمدة ولدها!

٣) بعض الأحيان كان يذهب الابن إلى دكان البائع!

٢) كانت تذهب الأم كل يوم لشراء الفواكه!

٤) ما كان البائع ينظر إلى خارج الدكان أبداً!

■ ■ ■ عَيْنُ الْمُنَاسِبَ لِلْجَوَابِ عَنِ الْأَسْئِلَةِ التَّالِيَةِ (٤٦-٥٠)

٤٦- عَيْنُ الْخَطَأِ (في شرح المفردات):

١) الغصون ← مفرده «غصن» و هو جزء من الشجرة!

٣) الشَّجَرَة ← من النباتات البرية الخضراء والنضرة!

٢) الأنجم ← مفرده «نجم» و هو من الأجرام السماوية!

٤) قمر ← هو حفرة كبيرة في وسط السماء!

٤٧- عَيْنُ مَا فِيهِ الْمُتَضَادُ:

١) المؤمنُ يَرْتُكُ الْبَاطِلَ وَ يَمْيِلُ إِلَى الدِّينِ الْحَقِّ!

٣) لَيْتَ إِنْسَانٌ يَعْلَمُ أَنَّ الْفَخْرَ لِلْعَقْلِ وَ الْحَيَاةِ وَ الْعِفَةِ! ٤) إِنَّ إِنْسَانَ خُلُقَ مِنْ طِينَةٍ وَ لَيْسَ إِلَّا مِنْ لَحْمٍ وَ عَظِيمٍ وَ عَصِيبِ!

٤٨- السَّاعَةُ السَّابِعَةُ إِلَّا رُبِّعًا يَعْنِي.....

١) العقربة الطويلة على السادسة والعقربة القصيرة على السابعة!

٢) العقربة القصيرة على السادسة والعقربة الطويلة على التاسعة!

٣) العقربة الطويلة على السابعة والعقربة القصيرة على التاسعة!

٤) العقربة الطويلة على السابعة والعقربة القصيرة على السادسة!

٤٩- عَيْنُ حِرْفِ «لَا» لِلنَّهِيِّ:

١) لا يَلْغِي الغافل آماله أبداً!

٣) لا تكون فضيلة أجل من الصدقة!

٢) لا يَبْقِي السُّرُورُ لنا دائمًا!

٤) لا تَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَعَ التَّكَاسُلِ!

٥٠- عَيْنُ الْمُعَادِلِ الْمَاضِيِّ الْاسْتِمْرَارِيِّ فِي الْفَارِسِيَّةِ:

١) كان أبي يَقْبِلُ الهدية من أولاده!

٣) قد فَهِمَ الطَّالِبُ دَرْسَهُ مِنْ مُعَلَّمِهِ!

٢) قرأ التلميذ القرآن بصوت جميل!

٤) أُسْتُرْ ذَهَبَكَ وَ ذَهَابُكَ وَ مَذْهَبُكَ!